

maalet om Bænkevogne maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at Generaldirektoratet siger, at det havde mulig været rigtigt at ophæve den tidligere Moderation for Selskabsrejser, „men i hvert Fald synes det umuligt at udvide Bænkevognsinstitutionen.“ Ja selvfølgelig, men altsaa indrømmer man fra Generaldirektoratets Side, at der kan være Tale derom, den er altsaa i Virkeligheden ikke ophævet. Generaldirektoratet siger yderligere: „Man kan heller ikke skønne, at den daværende Ministers Udtalelser under Takstlovens Behandling... vare af en saadan Natur, at de indeholdt et bindende Løfte.“ Det var ikke „under 1ste Behandling“, i alt Fald fremkom der ogsaa en Udtalelse fra Ministeren under 2den Behandling, hvori han udtalte, at „man skal bestræbe sig for i Fremtiden at holde den Institution i Live.“ Han udtalte ganske vist: „Men det kan ikke være nogen Forpligtelse, thi om man kan levere Bænkevogne, afhænger af, om man har Godsvogne til Disposition; men det er ikke Meningen at røre ved Bænkevognsinstitutionen eller genere ved at sætte højere Takster end hidtil. Jeg antager ellers i øvrigt, at det nok vilde kunne ordnes paa tilfredsstillende Maade.“ Altsaa, der er der givet direkte Tilsagn om, at man ikke vilde røre ved denne Institution, for saa vidt man har Godsvogne nok, og det kan der vel ikke være Tvivl om, at man har. — Naar man har anket over her i Tinget, at Taksterne paa forskellige Genstande ere satte for højt, navnlig for længere Afstande — der er f. Eks. anført Forsendelser til Esbjerg fra Sundby og Roskilde fra Slagterierne der — saa tvivler jeg ikke paa, at de Takster, der ere ansatte, ere ansatte i Overensstemmelse med Loven, og væsentlig højere end tidligere ere de vel ikke, det er vel til Dels forsvindende, men jeg vil dog spørge om Grunden til, at disse Takster ere blevne saa høje. Skulde det ikke være grundet i, at man f. Eks. beregner en særlig Takst for at befordre Gods over Bælterne, og at man beregner en særlig Takst for at befordre Gods over faste Jærnbanebroer, f. Eks. Jærnbanebroen ved Aalborg, Masnedssund. Saa vidt jeg erindrer, har jo Sømilen været beregnet højere end den almindelige Trafikmil og bliver det maaske endnu. I § 64 findes ganske vist en Bestemmelse, der til Dels bemyndiger Styrelsen dertil. Der siges i § 64: „Ligeledes bestemmes det i Taksterne, hvorledes Afstandene for Sørouterne blive at beregne.“ Der er altsaa indrømmet Mulighed for en anden Bereg-

ning paa Søen end paa Land, men at det er korrekt just at benytte denne til at fordyre Taksterne paa Godset, kan jeg ikke indse; hvorfor skulle de, der tilfældigvis skulle over Søen, betale deres Gods dyrere end dem, der kun skulle beføres ad Landjorden? Selv om Befordringen ad Søvejen koster Jærnbanerne mere, synes jeg ikke, det er rigtigt, og hvis man satte dem ned — jeg antager, de ere højere, men jeg ved ganske vist ikke, om det er Tilfældet — saa tror jeg ogsaa, at man paa disse Forsendelser vilde komme ned paa det, som det tidligere har været. Men i Særdeleshed vil jeg henlede Opmærksomheden paa Kørslen over Jærnbanebroerne. Det har tidligere været beregnet højere end Tariffen. Jeg antager ikke, de ere det mere; thi der findes ikke Hjemmel mere for det i Loven, der findes kun Hjemmel for Sørouterne, de maa beregnes højere end Landrouterne. Hvad derimod Jærnbanebroerne angaar, er der ikke Tale om nogen særlig Beregningsmaade. Endelig er der anket over, at lette Varer beregnes for dyrt. Lette Varer ere altsaa Varer af stort Rumfang i Forhold til deres Værdi eller Vægt. Om Bestemmelserne om „lette Varer“ og „lange Genstande“ siger Jærnbanebestyrelsen: „I alle her kendte Tariffer udskiller man visse Varesorter, hvis Vægt er ringe i Forhold til deres Rumfang, som altsaa fylde i Vognen uden at veje til.“ Ja, det kan gerne være, at man gør det i alle hidtil kendte Tariffer, men der staar ikke et Ord i Loven om det, der staar ingen Steder, at der maa gøres Forskel. Der staar med Hensyn til Beregningen i § 61, at Fragtsatserne pr. 100 Kilogram maa ikke overstige saa og saa meget, for længere Afstand modereres Fragten, og særlig lave Takster indføres der „for Fragtstykgods i større Partier og for saadant Vognladningsgods, som efter sin Værdi og Beskaffenhed skønnes at kræve en lavere Fragt end den almindelige Vognladningstakst“, men ikke et Ord om, at man kan dele Varer i voluminøse lette Varer og tunge Varer, og for de første beregne en højere Takst end den i Loven fastsatte, saa selv om det findes i alle mulige andre Regulativer, er et Regulativ, der indfører en saadan Beregningsmaade, stridende mod Loven.

Ja, det er kun de Bemærkninger, jeg har at gøre til Skrivelsen fra Generaldirektoratet, som findes her i Anmærkningerne. Det er en Selvfølge, at ved Indførelsen af et saadant helt nyt System maa der være Usikkerhed til Stede hos de